

# DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

59. évfolyam, 85. szám

1969. ÁPRILIS 16.

SZERDA

Megjelenik hétfő kivételével mindennap, hétköznap 8. vasárnap 12 oldalon.

ÁRA: 80 FILLER

## A 12. évad

A középiskolák diákjai, a felsőfokú tanintézetek hallgatói nyári vakációjukban — immár hagyományosan — két hétet munkával töltnek az ifjúsági építőtáborokban. Szegedről, Csongrád megyéből is mindig indulnak vidám csoportok, hogy tisztes-séggel adják fizikai munkájukat ott, ahol erre a legjobban szükség van. Szegeden az elmúlt években — többek között — ott találtak az egyetemistákat újszegedi új kollégiumuk tető alá hozásánál, előbb meg a hatyási csatornarendszer élet-rehívásánál. Szegedi egyetemisták, főiskolások keze munkája is benne van a Dunai Cement- és Mészmuében, a gyáróriásban. A KISZ-ista diáklányok szüreteltek a gyümölcsösök-terekben. Természetesen munkájukért illő fizetséget kaptak és kapnak. A munkában általában jól érezték magukat. Egy dolgot azonban szövé tettek, s joggal: az építkezésben több szemétszűrő munkaszervezési hibával találkozak, ami bizony cseppet sem tetszett.

Az idén június 15-én nyitják meg kaput a KISZ önkéntes ifjúsági építőtábor. Most lesz a 12. évad. A mögötünk maradt 11. évben az építőtáborokban csaknek 300 ezer lakója volt. A fiatalok — többek között — 40 ezer kataszteri holdat tettek termővé, s több mint másfélmillió mázsa gyümölcsöt szüreteltek vakációjukban.

Az új, 12. évad előkészületei — amint a Magyar Távirati Iroda jelentette — országosan jól haladnak. A középiskolákban, az egyetemeken és a főiskolákon általában befejeződtek a jelentések az építőtáborokba. A legtöbb helyen most is KISZ-taggyűléseken döntenek a megbízólevelek oda-teléről.

A mostani évadban 36 központi és 5 egyetemi építőtábor várja a lányokat és a fiúkat. Az utolsó csoportok augusztus 23-án vesznek búcsút a tábori élettől. A legjobban dolgozó fiatalok iskolai turnusonként elnyerik a KISZ Központi Bizottságának emlékszálóját, illetve oklevelét, s a brigádok versenyének győztesei, pedig pénzjutalmat kapnak.

Az építőtáborok kapunytása még odább van, a felkészülés azonban javában tart. Júniusban indulnak a fiatalok, s az országgyarapításhoz megint munkájukat adják.

Morvay Sándor

## Csökken a nők aránya

Elkészült és rövidesen forgalomba kerül az 1969. évi statisztikai zsebkönyv, amely részletes és a korábbi évekével összehasonlítható adatokat közöl az 1968-as esztendő népmozgalmáról, a gazdasági és kulturális élet változásairól.

1968. végén Magyarországnak 10 275 000 lakosa volt,

39 000-rel több, mint egy évvel korábban. Hazánkban 336 596-tal több a nő mint a férfi, arányuk azonban lassan csökken. 1949-ben még 1081, 1965-ben 1070, 1967-ben 1069, tavaly pedig 1068 nő jutott ezer férfire. A születések száma 1959. óta tavaly volt a legnagyobb.

## A BNV-re készül az élelmiszeripar



Tervezik az élelmiszeripari pavilont, a látogató majd így látja a sokféle inycenséget

A Budapesti Nemzetközi Vásár területén ismét megjelentek az asztalosok, szerelők, grafikusok, hogy felkészítsék a pavilonokat a 69-es ipari seregszemlére. A látványos külső készülődés mellett az ország valamennyi gyárában, üzemében a tervezők, a szakemberek most határozatképen, hogy milyen termékeket küldjenek a bemutatóra a hírnévért, a vévőkért folyó versenyre.

A szegedi élelmiszeripari üzemek hagyományaihoz híven ismét jól szeretnének szerepelni.

Különösebb újdonság ugyan nincs, de cikkeiket még jobb minőségben, szebben készítik elő az országos fórumra, mint az előző esztendőkből.

A Szegedi Konzervgyár tavaly érmekeket nyert a halászlé- és májgombóc készítményeivel. Az idén is útra kelnek majd a BNV-re a májgombóc-, a halászlé konzervek. Az elképzelések szerint azonban két új cikket, a

rácpontyot, valamint az aluziles csomagolású vagdalt húst is benevezik. Az utóbbi teljesen

új technológiával, új géppel,

vékony alumínium fóliában készül, azaz az eddig is ismert vagdalthúst új módszer szerint csomagolják. A hazánkban még alig ismert csomagolási technika bizonyára sikert arat majd a BNV-n. A konzervgyárban elmondották, hogy a különleges csomagoló automata már a helyszínen van, s mindent megtesznek azért, hogy az aluziles vagdalthúst is ott legyen a Konzervipari Tröszt polcain. Érdekes tervről számolt be a konzervgyári kereskedelmi osztályvezető: a Budapesti Nemzetközi Vásáron az élelmiszeripari pavilonnál

szeretnék árusítani

a szegedi gyár konzervfagy- lat-készítményeit. A szegedi szalámigyár

évek óta közismert termé-

kével, a szalámifélésekkel jelentkezik a BNV-n. Pick szaláminak tulajdonképpen egyetlen hazai versenytársa van, a Budapesten készült Hertz márkájú szalámi. Tavalyelőtt sikerült a szegedi Pick-szaláminak érmekeket hozni s ezt a sikert egy év kiesés után szeretnék az idén megismételni. Tervezik, hogy

a jubiláló szegedi szalámigyár téli csipős csemege, turista és téli turista szalámijai már jelzik a gyár fennállásának 100. évfordulóját.

M. I. a bányászatban, a földgáz-

## Atomtárgyalások

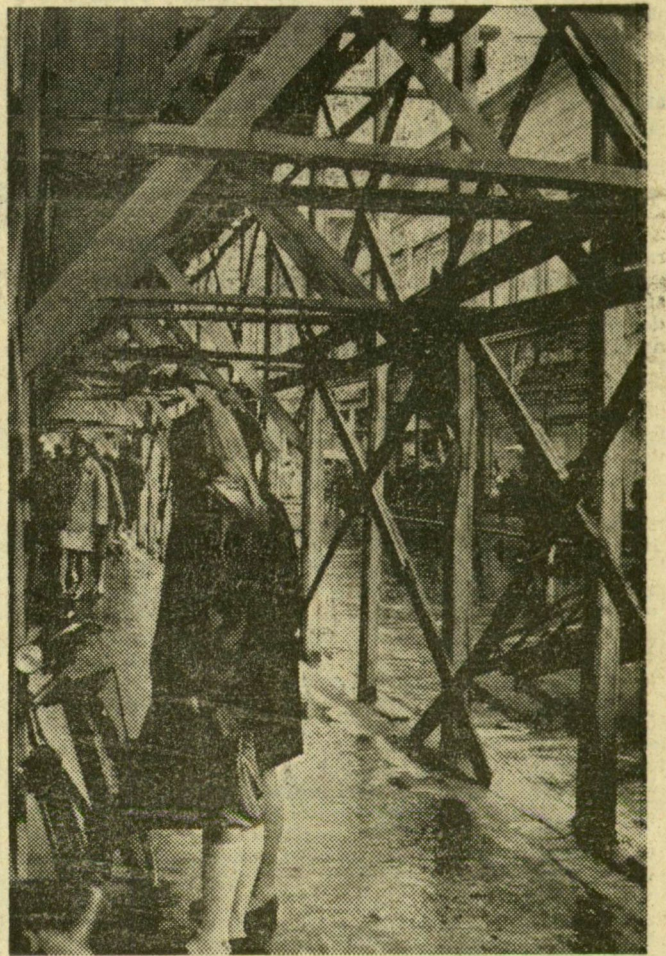
Kedden Bécsben a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség mellett működő szövetség misszió épületében folytatódta a hétfőn megkezdett szovjet-amerikai szakértői tárgyalások, a békés célú nukleáris robbantásokról. A küldöttségek megbeszélései előreláthatólag ezen a héten befejeződnek. A Nemzetközi Atomenergia Ügynökség (IAEA) tájékoztatása szerint legalább öt évig tarthat még, amíg megteremtik a békés célú atomrobbantások tudományos és műszaki előfeltételeit. Kísérletek mind a Szovjetunióban, mind az Egyesült Államokban folynak. A nagyhatalús robbantások alkalmazhatók és olajtermelésben, csatornák, kikötők építésénél stb. A nukleáris energia alkalmazása nagy mértékben elősegítheti a természetj erőforrások kiaknázását, s meggyorsíthatja a közlekedési építkezéseket. Az ügynökség adatai szerint a nukleáris robbanóanyag jóval gazdaságosabb, mint a hagyományos: így például 25 000 tonna tnt hatóerejű nukleáris robbanóanyag 300—400 000 dollárba kerül, mint az ugyanilyen hatású tnt (jelenleg használt robbanóanyag) költsége 10 millió dollár.

## Állványerdő a Kárász utcában

Most aztán igazán romantikus Szeged legpatinásabb, s igen kedvelt része: pár hét alatt állványerdőbe öltözött a Kárász utca egyik oldala, s a Klauzál téri sarokház. A fa- és csőoszloprengeteg alatt szerelmespárok, gye- rekkocsit tologató nagyapák, ráérő és siető emberek tömege kigyózik. S táblák, figyelmet felkeltő színes feliratok az ácsolatokra függesztve, hogy a tatarozás alatt az árusítást mi sem zavarja. Sőt, ami külön említést érdemel, a szükségképpen deszkákkal eltakart egyik kirakat előtt a felhívás: „Nézze meg új kirakatainkat”. Az állványok különböző szintjein építőmunkások serénykednek: elkezdődött a rekonstrukció.

Eddig minden esztendőben alakították, átépítették, javították itt egy-két üzletet, de ez a munka valójában csak foltozgatás volt. Tavaly, a sarki ajándék- és illatszert-bolt átépítésekor lapunkban is említettük, hogy nem jól van ez így: vagy az üzletet újítják, vagy a fölötte levő lakóréz falait, ami természetesen félmegoldás. Meg aztán a legjobb akarat és a hozzáértő igyekezet ellenére is az eredmény különböző, esetleg ellentétes stílusok keveredése az üzletportálok között, az üzletportálok és a lakóréz között. Vagyis arra volt régóta szükség a Kárász utcában, amit most csinálnak: az ingatlankezelő vállalat és a kereskedelmi vállalatok közös elhatározásából egyidőben történő építési, felújítási munkára.

Az igaz, hogy „egy nekifutásra” ilyen nagyszabású vállalkozásba egy helyen még nemigen kezdtek Szegeden, de hát a szokatlant — s ráadásul ésszerűbbet és gazdaságosabbat — is el kell egyszer kezdeni. Az ingatlankezelő már felnőtt ezekben a feladatoknak az elvégzéséhez. Bizonyítja az is, hogy tervezőcsoportja az előírt határidőre, január 31-re elkészítette a rekonstrukciós programterv-javaslatot. Ez magában foglalja a páros oldalon a Klauzál és a Dugonics tér közötti részt, a páratlan oldalon a Kigyó utca 2-t is beszámítva a Dugonics térig tartó részt, vagyis a két oldalon 11 állami épület felújítását. E konstrukcióban az üzleti portálok cseréjét is.



Somogyi Károlyné felvétele

Tárgyalások, nehéz viták előzték meg a végleges döntést. Érthető, hiszen az építési munkák mellett a kereskedelmi és fogyasztói, a közlekedési és a lakhatósági, biztonsági érdekeket is figyelembe kellett venni. Egyeztetni kellett a kereskedelmi vállalatok anyagi lehetőségeit az investálásra, a fő-kivitelező — az ingatlankezelő vállalat — s alvállalkozói, a szegedi építővállalatok építő ktsz, s más vállalatok munkaerő-, anyag- és gépi adottságait. Mert csak a legprecízebb együttműködéssel és munkaszervezéssel várható, hogy a „sínre tett” munka szinkronban végre-hajtható, s akkorra, mikorra kell.

Még a tavaszi, nyári jó idő tartama alatt ugyanis új ruhába öltözve, fénylőn, s állványmentesen ragyognia kell a Kárász utcának. Az elkép-

zelés szerint két ütemben végzik a rekonstrukciót. A szabadtéri játékok kezdetéig az utca páros oldalának munkáit végzik el, az ünnepi hetek után meg a többit. Persze, sokkal jobb lenne, ha július végén az egésznek pontot tehetnének a végére, s ahogy nekilendültek, talán számítani is lehet e kellems meglepetésre. Ebben az ingatlankezelő, az I. kerületi és a városi tanács, az üzlet-kezelők egyaránt azonos véleményen vannak. Idáig eljutni sem volt könnyű, de a megvalósítás, amely az elhatározás eredménye lehet, az ott dolgozó mérnökök, technikusok, állványozók, kőművesek, festők, egyéb szakmunkásokon és segédmunkásokon múlik. Ha készen lesznek, a vállalat egész kollektívája, s a Kárász utca kedvelői is elégedettek lehetnek majd.

Kondorosi János